

تاریخ
۵
آبان
۱۴۰۰
چهارشنبه

اختلال طیف اوتیسم یا در خودماندگی چیست؟

مرکز ایتسم اردیبهشت

می‌دهد.برای نمونه تولد نوزادهای دو یا چند قلو و یا تولد کودکان دارای وزن خیلی کم و یا خطرات دوران جنینی و یا شرایط نامساعد مادر در دوران بارداری بر اساس پژوهشها می‌توانند هرکدام باعث افزایش خطر اوتیسم گردند.در یکی از این تحقیقات که بر روی ۶ میلیون کودک متولد شده با لقاح مصنوعی صورت گرفته مطرح گردیده است که ریسک اوتیسم در تولد های تک نفره ۸/۰درصد و تولد های بیش از یک نفر ۲/۱ درصد است که نشان دهنده این واقعیت است که در صورت تولد تنها یک کودک با روش لقاح مصنوعی این افزایش خطر، کاهش می‌یابد.همچنین CDC عنوان می‌کند که کودکان متولد شده با ICSI احتمال اوتیسم در آنها به نسبت IVF بیشتر است. در نهایت بایستی به این نقل قول پروفیسور پیتر بیرمن استاد دانشگاه کلمبیا در WebMD اکتفا نمود که بین اوتیسم و IVF ارتباط وجود دارد اما زمانی که به شرایط بارداری،سن مادران و وضعیت اجتماعی آنها در کشور امریکا توجه می‌کنیم این ارتباط به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. از طرفی نیز CDC عنوان می‌کند که در تمام این گزینه های درمان با لقاح مصنوعی،بایستی تحقیقات بیشتر و کنترل شده تری صورت پذیرد. تشخیص اوتیسم

بر اساس اطلاعات منتشر شده درCDCکه معتبرترین و بروزترین اطلاعات را در زمینه اوتیسم ارائه می‌کند هیچ آزمایش پزشکی مانند آزمایش خون و یا تصویربرداری وغیره برای تشخیص اختلال اوتیسم وجود ندارد. و متخصصان برای تشخیص اختلال اوتیسم به رفتار و سیر پیشرفت کودک بر اساس مایل استونه‌ای استاندارد توجه می‌کنند. اوتیسم را در ۱۸ ماهگی و در مواردی می‌توان در ماههای پایتیر نیز تشخیص داد.اما تشخیص قطعی در سن ۲ سالگی توسط یک متخصص آشنا به غربال و تشخیص اوتیسم اتفاق می‌افتد.ولی با این حال ممکن است تشخیص تا سن رفتن کودک به مدرسه به تعویق افتد و این تأخیر در تشخیص می‌تواند آسیبهای جبران ناپذیری را برای کودک به همراه داشته باشد.

تشخیص اوتیسم در دو مرحله صورت می‌گیرد:

غربالگری فرایند رشد

غربالگری فرایند رشد یک بررسی کوتاه مدت است که مشخص می‌کند ایا کودک مهارتهای اساسی را در زمان مشخص به دست آورده است و یا اینکه دچار تأخیر درانها است.در این فرایند ارزیاب از والدین سوالاتی را می‌پرسد و در مواقعی نیز با بازی با کودک مهارتهای او و سطح یادگیری او را مورد بررسی قرار می‌دهد.این غربال گری بایستی در ماههای ۱۸،۹ و ۲۴ ماهگی صورت پذیرد. در سن ۹ ماهگی غربال بایستی برای کودکانی که زودرس یا کم وزن هستند و یا خواهر یا برادر دارای اوتیسم دارند و یا وقعه ای در فرایند رشد آنها به وجود آمده الزاما صورت پذیرد.این فرایند در کشور ما اکنون توسط پایگاههای بهداشت و پایگاه های دائم تشخیص اختلال اوتیسم تحت نظارت سازمان بهزیستی صورت می‌پذیرد و برای این منظور از تستهای MCHAT و ASQنیز میتوان بهره گرفت. در صورتی که کودک در این غربال نشانه ها و علائم نخستین اختلال اوتیسم را از خود نشان داد که باعث نگرانی والدین و تردید متخصص می‌گردد، بایستی ارزیابی جامع تشخیصی نیز برای کودک صورت پذیرد.

ارزیابی جامع تشخیص اوتیسم

این بررسی شامل ارزیابی دقیق کودک و مصاحبه با والدین است و میتواند شامل ارزیابی شنوایی،بینایی،حسی،و حتی آزمایشات ژنتیک گردد.در این مرحله میتوان از تست های استاندارد تشخیص اوتیسم شامل ADI-R و ADOS-G و گارس(GARS) استفاده نمود.در حال حاضر تست گارس و ADI-R در کشور ما و در مرکز اردیبهشت جهت تشخیص دقیق اوتیسم انجام می‌پذیرد.برای دریافت اطلاعات بیشتر در زمینه تست‌های استاندارد طلایی تشخیص اوتیسم مطالعه مقاله تست دقیق ADI-R برای تشخیص اوتیسم پیشنهاد می‌گردد.

روشهای نوین پزشکی برای تشخیص اوتیسم با استفاده ازخون،ادرار و بزاق دهان

روش های تشخیص پزشکی اوتیسمدر حال حاضر مرکز کنترل و پیشگیری امریکا و دیگر متخصصین، تشخیص قطعی و درست اوتیسم را با روشهای مشاهده ای و با استفاده از تست های استاندارد ممکن و صحیح عنوان می‌کنند.اما تلاشهایی در زمینه تشخیص های پزشکی در حال انجام است که می‌تواند در آینده نوید بخش تشخیص زود هنگام حتی در بدو تولد باشد. برای مثال محققان دانشگاه وارویک انگلستان در سال ۲۰۱۸ آزمایش خونی را طراحی نموده اند که می‌تواند با دقت ۹۲ درصد اوتیسم را مورد تشخیص قرار دهد.این دانشمندان ارتباطی را میان آسیب های پروتئینی موجود در پلاسمای خون افراد اوتیسم مشاهده نمودند که می‌تواند به نوعی معرف خون فرد دارای اوتیسم باشد.این شیوه تشخیص هنوز مورد تایید قرار نگرفته است و مخالفانی دارد که با دلایل خود می‌توانند این رویکرد تشخیصی نوین را زیر سوال ببرند. در آزمایشی مشابه بر روی خون افراد دارای اوتیسم در کشور امریکا در سال ۲۰۱۹ که بر روی اسید آمینه های موجود در خون کار می‌کند عنوان گردیده است که آنها نیز می‌توانند با استفاده از تست خون اوتیسم را تشخیص دهند.در بررسی های آنها مشخص گردیده است که ۹۴ درصد از کودکان دارای اوتیسم دارای اشتراکاتی در نسبت های غیر معمول اسید های آمینه اند و این فاکتور را به عنوان معیار در تست خود مشخص نموده اند. بررسی های دیگر سال ۲۰۱۹که بر روی نشانگر های زیستی اوتیسم کار نموده است نیز اسید های آلی موجود در ادرار را برای تشخیص اوتیسم استفاده نموده و در این آزمایش نیز عنوان می‌گردد که نتایج نوید بخشی برای این نوع تشخیص نیز وجود

هر شماره؛معرفی یک بیماری و پیشگیری

و درمان آن

این شماره: اوتیسم

دارد که نیازمند تحقیقات بیشتر در آینده است.باز هم در سال ۲۰۱۹ آزمایشی بیولوژیک به نام کلاریفای ابداع گردید که با استفاده از تست بزاق دهان و با استفاده از RNA اقدام به تشخیص اختلال اوتیسم می‌کند. پژوهشگرانی که بر روی این شیوه کار می‌کنند با تمام نقد هایی که بر کار آنها می‌گردد عنوان نموده اند که شیوه آنها در حدود ۸۲ درصد از کودکان را در درستی تشخیص داده است.تمام این رویکردها و شیوه ها می‌توانند در آینده ای شاید نزدیک به عنوان گزینه ای اصلی برای تشخیص زود هنگام اوتیسم مورد استفاده قرار گیرد اما این شیوه ها هنوز راه درازی برای اثبات خود در مجامع علمی دارند.

علائم و نشانه های نخستین اوتیسم(تا پیش از ۲ سالگی)

علائم و نشانه های اوتیسم پیش از ۲ سالگیاوتیسم در سال های اول زندگی خود را نشان می‌دهد به صورتی که ۵۰ درصد والدین پیش از ۱۲ ماهگی و ۸۰ تا ۹۰ درصد والدین پیش از ۲۴ ماهگی متوجه علائم این اختلال در کودکان می‌گردند.فرد مبتلا با چالشهای رفتاری و اجتماعی زیادی رو به روست، مشکلاتی چون رفتارهای تکراری وعدم ارتباط با دنیای اطراف ونقایض گفتاری از این جمله هستند. علائم روشتر اوتیسم در سنین بین ۲ تا ۳ سالگی خود را نشان می‌دهد ولی محققین در حال بررسی و کار بر روی علائم تا پیش از ۱۸ ماهگی هستند و به نتایج تقریبا قابل استنادی نیز دست یافته اند. مهمترین نکته در مورد کودکان اوتیستیک ،تشخیص به هنگام های اختلال است تا بتوان با استفاده از تکنیک ها و رویکرد های استاندارد از دوره حساس رشد این کودکان نهایت استفاده را نمود و نقایض به وجود آمده توسط این اختلال را جبران یا پیشگیری کرد. به همین دلیل است که تشخیص بموقع برای کودک دارای اوتیسم حیاتی است.

درمانکده: اختلال طیف اوتیسم (ASD) یک اصطلاح گسترده است که برای توصیف گروهی از اختلالات رشدی عصبی استفاده می‌شود. این اختلالات با مشکلات ارتباطی و تعامل اجتماعی مشخص می‌شوند. افراد مبتلا به ASD اغلب علائم یا الگو های رفتاری محدود ، تکراری و کلیشه ای را نشان می‌دهند.

انواع مختلف اوتیسم چیست؟
DSM (راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی) توسط انجمن روانپزشکی آمریکا (APA) منتشر شده است و برای تشخیص انواع اختلالات روانپزشکی توسط پزشکان استفاده می‌شود. پنجمین و جدیدترین نسخه DSM در سال ۲۰۱۳ منتشر شد.
۵-DSM در حال حاضر پنج زیرگروه ASD یا نمونه های خاص را شناسایی کرده است.که عبارتند از:

با یا بدون همراهی اختلالات فکری
با یا بدون اختلال زبان
مرتبط با یک بیماری پزشکی یا ژنتیکی شناخته شده یا یک عامل محیطی
همراه با اختلال عصبی ، روانی یا رفتاری دیگر
با کاتاتونیا (جمود خلسه ای)

یک فرد می‌تواند یک یا چند تا از این موارد تشخیصی را داشته باشد. قبل از ۵-DSM ، برای افراد در طیف اوتیسم ابتلا به یکی از اختلالات زیر تشخیص داده می‌شد:
سندرم آسپرگر (Asperger's syndrome)
اختلال فراگیر رشد طبقه بندی نشده (PDD-NOS)
اختلال از هم گسیختگی کودک

توجه به این نکته مهم است که شخصی که یکی از این تشخیص های قبلی را دریافت کرده است ، تشخیص خود را از دست نداده و نیازی به ارزیابی مجدد ندارد. مطابق گفته ۵-DSM ، تشخیص گسترده تر ASD اختلالانی مانند سندرم آسپرگر را در بر می‌گیرد.

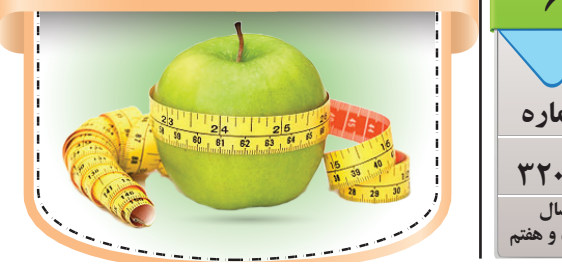
علائم اوتیسم چیست؟
علائم اوتیسم معمولاً در اوایل کودکی ، بین ۱۲ تا ۲۴ ماهگی مشهود است. با این حال ، علائم ممکن است زود تر یا دیر تر ظاهر شوند. علائم اولیه ممکن است شامل تأخیر قابل توجه در زبان یا پیشرفت اجتماعی باشد.
۵-DSM علائم اوتیسم را به دو دسته تقسیم می‌کند: مشکلات ارتباط و تعامل اجتماعی ، و الگو های محدود یا تکراری از رفتار یا فعالیت ها.

مشکلات ارتباط و تعامل اجتماعی شامل موارد زیر است:
مسائل مربوط به ارتباطات ، از جمله مشکلات به اشتراک گذاری احساسات ، به اشتراک گذاشتن علایق یا حفظ مکالمه قبلی و بعدی
مشکلات ارتباط غیر کلامی ، مانند مشکل در حفظ ارتباط چشمی یا خواندن زبان بدن
دشواری در توسعه و حفظ روایت
الگو های محدود یا تکراری از رفتار یا فعالیت ها شامل موارد زیر است:
حرکات تکراری ، جنبدین یا الگو های گفتاری
پایبندی سفت و سخت به روال ها یا رفتار های خاص
افزایش یا کاهش حساسیت به اطلاعات حسی خاص از محیط اطراف خود ، مانند واکنش منفی به یک صدای خاص
علائم یا دغدغه های ثابت

چه عواملی باعث اوتیسم می‌شود؟

علت دقیق ASD ناشناخته است. جدید ترین تحقیقات نشان می‌دهد که هیچ علت واحدی وجود ندارد.
برخی از عوامل خطر مشکوک به اوتیسم عبارتند از:
داشتن یک عضو درجه اول خانواده مبتلا به اوتیسم
جهش های ژنتیکی
سندرم X شکننده و سایر اختلالات ژنتیکی
داشتن والدین با سن بیشتر
وزن کم هنگام تولد
عدم تعادل متابولیک
قرار گرفتن در معرض فلزات سنگین و سموم محیطی
سابقه عفونت های ویروسی
قرار گرفتن جنین در معرض دارو های والپروئیک اسید (Depakene) یا تالیدومید (Thalidomid)
مطابق با مطالعات انستیتوی ملی اختلالات عصبی و سکنه مغزی (NINDS) ، هر دو عامل ژنتیک و محیط زیست ممکن است در اینکه که آیا فرد به اوتیسم مبتلا می‌شود یا خیر ، تعیین کننده باشند.هرچند

سلامت

صفحه
۶
شماره
۳۲۰۵
سال
بیست و هفتم

برای همین منظور والدین می‌بایستی تا پیش از ۲ سالگی به علائم زیر توجه کنند البته برخی ازاین علائم ممکن است در کودکان دارای فرایند رشد عادی نیز دیده شود ولی در کودکان مشکوک به اوتیسم به صورت حداکثری مشاهده می‌گردد.

این علائم به شرح زیر است:

تا ۵ ماهگی هیچ لبخند اجتماعی یا رفتاری که نشان دهنده شادی در اثر ارتباط با دیگران باشد در وی مشاهده نگردد.

تا ۶ ماهگی نمی‌خندد.

تا ۶ ماهگی هیچ ارتباط چشمی در کودک مشاهده نگردد و یا به صورت کاملاً محدود وجود داشته باشد.

تا ۸ ماهگی توجه ای به بازی های دالی یا داکی ندارد و از ان لذت نمی‌برد .

تا ۹ ماهگی هیچ آوا یا غان وغونی وجود ندارد و همچنان کودک بدون لبخند است و ارتباط غیر کلامی نیز وجود ندارد.در این سن کودک اوا و یا حالات چهره دیگران را نیز تقلید نکند.

تا ۱۲ ماهگی هیچگونه علامتی برای برقراری ارتباط غیر کلامی مانند اشاره برای درخواست کردن یا نشان دادن وجود نداشته باشد.

تا ۱۲ ماهگی کودک هیچگونه پاسخی به نام خود نشان ندهد.

تا۱۲ ماهگی برای ارامش و یا رفع نیاز به دنبال پدر و مادر خود نمی‌گردد.

تا۱۶ ماهگی کودک هیچ کلمه ای نگوید.

تا۱۸ ماهگی به صورت معمول بازی نکند.

تا۲۴ ماهگی کودک هیچ جمله معنی دار دو کلمه ای نگوید.

و در نهایت هرگونه پسروی در مهارت گفتاری ،اجتماعی و ارتباطی بعد از یک تا دو سالگی.

اختلال اوتیسم چیست؟

منابع متعدد ، قدیمی و جدید به این نتیجه رسیده‌اند که این اختلال ناشی از واکسن نیست. یک مطالعه بحث برانگیز در سال ۱۹۹۸ ، ارتباطی بین اوتیسم و واکسن سرخک ، اورپیون و سرخچه (MMR) ارائه داد. با این حال ، این تحقیق توسط تحقیقات دیگر مورد نقد قرار گرفته و در نهایت در سال ۲۰۱۰ تکذیب شد.

خصوصیات اوتیسم چیست؟

برای تشخیص این اختلال باید دقیقاً بدانید که خصوصیات اختلال اوتیسم چیست؟ زیرا این بیماری معمولاً قبل از سه سالگی بروز پیدا می‌کند و علائم آن می‌تواند بسیار گنج‌کننده باشد. زیرا برخی کودکان مبتلا به اوتیسم ظاهرا تا قبل از شروع بیماری، رشد نرمالی دارند. اگر چه شدت علائم در افراد مختلف بسیار متنوع است. اما اختلالات نامتغیری در مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی همه افراد مبتلا نیز وجود دارد. به عنوان مثال برخی کودکان مبتلا به اوتیسم هرگز در طول زندگی خود صحبت نمی‌کنند. همچنین بیش‌تر کودکان مبتلا به اوتیسم علاقه‌های محدود و رفتارهای تکرارشونده‌ای از خود نشان می‌دهد.

والدین ممکن است متوجه این موضوع شوند که نوزادشان از برقراری تماس چشمی خودداری می‌کند یا پاسخی به آن نمی‌دهد و یا ایجاد پیوند عاطفی با آن‌ها برایش مشکل است. کودکان مبتلا به اوتیسم پاسخ‌های نامعمولی به تجربیات حسی دارند و ممکن است تنها به صداها، بافت‌ها، بوها یا طعم‌های خاصی حساس باشند. آن‌ها ممکن در هماهنگی حرکتی نقص داشته باشند و عضلاتشان ضعیف باشد.

کودکان مبتلا به اوتیسم، ممکن است بسیاری از رفتارهای تکرار شونده، مانند به هم زدن دست‌ها، تکان دادن بدن و یا در آوردن صدا، را در اوایل زندگی داشته باشند.

آن‌ها ممکن است اشیا را بارها به ترتیب چیده و بهم بزنند. برخی کودکان با حرکاتی مکرر مانند گاز گرفتن دست و ضربه به سر به خود آسیب می‌زنند. همچنین بسیاری از این کودکان بدون این‌که بدانند اوتیسم چیست؟ به روتین‌های غیرقابل تغییر زندگی خیلی زود تمایل نشان می‌دهند.

تأثیر آن بر مغز مردانه چگونه است؟

با در نظر گرفتن تفاوت‌های بیولوژیکی و نورولوژیکی میان مغز و ذهن مردان و زنان، یک روانشناس بریتانیایی به نام سیمون بارون کوهن، این فرضیه را پیشنهاد کرد که اوتیسم در حقیقت نماینده‌ای نسخه‌ای افراطی از یک مغز مردانه است. زیرا مردها به طور کل در سیستمی عمل کردن و زنان بیشتر در همدلی کردن مهارت دارند.

اگر چه استنادهای بسیاری نیز در این زمینه وجود دارد. هم مردان و هم زنانی که در طیف اختلال اوتیسم قرار دارند، ممکن است تمایل زیادی به سیستمی عمل کردن از خود نشان دهند. اما معمولاً در دستکاری بصری – فضایی عالی و تفکر محدود به قوانین عالی هستند اما قادر به همدلی و خواندن ذهن نیستند. به همین دلیل، بارون کوهن به اوتیسم، کور ذهنی نیز می‌گوید.

کار بارون کوهن ممکن است به توضیح این‌که چرا مردان ۴ برابر زنان مبتلا به اوتیسم مبتلا می‌شوند نیز کمک کند. هر چند این آمارها ممکن است قابل اعتماد نباشد. زیرا برای زنان مبتلا به اوتیسم معمولاً به اشتباه تشخیص بیماری‌های دیگری نیز داده شود.

تنوع عصب شناختی و جامعه‌ای اوتیسم

تنوع عصب شناختی در واقع تفاوت‌های بین افراد مبتلا به اوتیسم و دیگر تنوعات عملکردی غیرمعمولی که فکر و رفتار آن‌ها را در بر می‌گیرد را در نظر می‌گیرد و به آن احترام می‌گذارد.

کسانی که از جنبش تنوع عصب شناختی حمایت می‌کنند، ادعا می‌کنند که هیچ مغز نرمالی وجود ندارد که سایر مغزها بتوانند نسبت به آن سنجیده شوند. بنابراین، اوتیسم باید به طور گسترده‌ای به عنوان یک تنوع طبیعی در وضعیت نورولوژیک انسان پذیرفته و شناخته شود.